

Ivo Fabijan

Proljece U Bleiburgu

Preda mnom bleibursko polje
u smiraj proljetnog dana
i sve je nestvarno tiho
u grcu zastali sati
ovdje su kosena braca
nemocna i goloruka
ovdje je umir'o narod
ovdje su pali Hrvati
Ja vidim sablasne slike
i suznje sapete zicom
jos krv polako tece
iz crnih dubokih rana
iz otvorene zemlje izlaze kosturi bijeli
kolone zgazene djece
i mrtvih domobrana
Ref.

U noci bleiburskoj kazu
ludi se krvnik javlja
on mira u grobu nema
sulja se kao tat
vjetar donosi rijeci
mog oca domobrana
rat nije nikome brat
rat nije nikome brat
Pijane i gladne zvijeri
kopilad groznoga oca
krstarile su poljem
zderuci zrtve nove
a rat je završen bio
sto su im skrivila djeca
sto ispod bleiburske trave

sanjaju vjecite snove
Osvetu ne sanjam, braco
u tami k'o kamen stojim
tijelo mi ledeno, tesko
samo je srce zivo
nisu nam zatrli sjeme
krvnici sto paklom gmizu
preda mnom bleibursko polje
zlokobno, pusto i sivo
Ref.

S neba se pjesma cuje
andjeli na polje slijecu
sa tornja daleke crkve
izbija vecernji sat
vjetar donosi rijeci
mog oca domobrana
rat nije nikome brat
rat nije nikome brat